

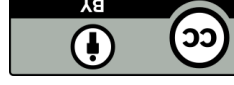
Bal kuşunun intikamı

La revanche de l'indicateur

✎ Zulu folk tale
👤 Wiehan de Jager
📖 Leyla Tekül
🗣️ Turkish / French
📊 Level 4

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International license.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Bu hikaye bal kuşu Ngede ile Gingile adında aç gözlü bir genç adamın hikayesi. Bir gün Gingile avlanmaya gittiğinde Ngede'nin sesini duymuş. Gingile'nin ağzı bal bulurum düşüncesiyle sulanmaya başlamış. Durmuş ve kuşun sesini dikkatlice izleyerek onun bulunduğu dalların altına gelmiş. "Çitik, çitik, çitik," diye ötmüş kuş ve ara ara arkasına bakarak Gingile'nin onu izlediğinden emin olmak istemiş.

...

Voici l'histoire de Ngede l'indicateur et un jeune homme avide nommé Gingile. Un jour, lorsqu'il chassait, Gingile entendit l'appel de Ngede. Gingile commença à saliver en pensant au miel. Il arrêta et écouta attentivement, fouillant jusqu'à ce qu'il trouve l'oiseau dans les branches au-dessus de sa tête. « Chitik-chitik-chitik, » le petit oiseau ébranla, en volant d'un arbre à l'autre. « Chitik-chitik-chitik, » il lança, arrêtant de temps en temps pour s'assurer que Gingile le suivait.

Yarım saat sonra, bir incir ağacına ulaşmışlar. Ngede dallar arasında gılgınca zıplamaya başlamış. Sonra bir dalın üstünde durup kafasını ileri ger sallamış. Böyle yaparak Gingile'ye mesaj vermeye çalışmış: "Hadî bak burada işte! Gel, hadî ne duruyorsun?" Gingile ağacın altından baktığında hiç ari görmemiş ama gene de Ngede'ye güvenmiş.

...

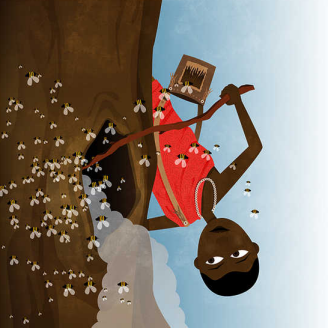
Après une heure et demie, ils atteignirent un figuier sauvage énorme. Ngede sautillât éperdument parmi les branches. Il s'installa ensuite sur une branche et inclina sa tête vers Gingile comme pour dire, « Le voici ! Viens vite ! Qu'est-ce qui te prend autant de temps ? » Gingile ne pouvait pas voir d'abeilles du dessous de l'arbre, mais il avait confiance en Ngede.

Böylece Gingile avcı mızrağını ağacın altına bırakmış, bir kaç dal toplayıp ateş yakmış. Ateş iyice yandığında uzunca bir tahta çubuğu ateşin tam ortasına yerleştirmiş. Çubuk, yandığında çok duman çıkartan bir cins tahtadan yapılmışmış. Gingile yanan çubuğun soğuk kısmını dişlerinin arasında tutarak ağaca tırmanmaya başlamış.

...

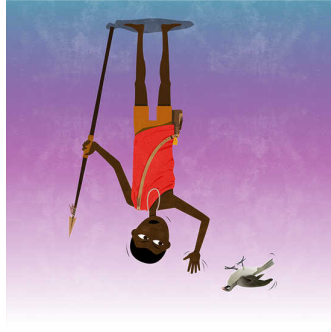
Alors, Gingile dépossa sa lance sous l'arbre, recueilli des brindilles séchées et alluma un petit feu. Un coup que le feu brûlait bien, il mit une longue branche au cœur du feu. Ce bois était connu pour la fumée qu'il créait quand il brûlait. Gingile commença à grimper, tenant entre ses dents le bout froid de la branche qui fumait.

Yükarı tırmandıkça da arıların vizitisini duymaya başladımız. Ağacın kovuğundaki kovanlarından geliyormuş arıların sesi. Gingile elindeki duman tüten çubucu kovuğa doğru yaklaştırıp içeri sokmuş. Arılar sinir içinde kovanlarından dışarı kaçırmaya başlamışlar. Tabii bu arada Gingile'yi de bir kaç kez sokup canını yakmışlar.

...

Bientôt il pouvait entendre le bourdonnement bruyant des abeilles chargées. Elles rentraient et sortaient d'un creux dans le tronc d'arbre - leur ruche. Lorsque Gingile rejoint la ruche il mit le bout fumant de la branche dans le creux. Les abeilles sortirent, fâchées et méchantes. Elles s'envolèrent parce qu'elles n'aimaient pas la fumée - mais pas avant d'avoir donné des piqûres douloureuses à Gingile !

Ve o gün bu gündür Ngede'nin hikâyesini dinleyen çocuklar her zaman bu küçük kuşa saygı duymuşlar. Ne zaman bal toplamaya gitseler büyük bir parça bal peteğini ona bırakmayı unutmamışlar.

...

Ainsi, quand les enfants de Gingile entendent l'histoire de Ngede ils respectent le petit oiseau. Chaque fois qu'ils récoltent du miel, ils s'assurent de laisser la plus grande partie du rayon pour l'indicateur !

Arılar gittikten sonra, Gingile elini kovanın içine sokup kocaman bal, yağ ve bir miktar arı larvası dolu petekleri dışarı çıkartmış. Petekleri dikkatlice omuzunda taşıdığı torbasına yerleştirmiş ve ağaçtan inmeye başlamış.

...

Quand les abeilles furent sorties, Gingile enfonça ses mains dans le nid. Il sortit des poignées du nid desquelles s'écoulaient du miel riche et des larves grasses et blanches. Il mit le nid soigneusement dans la besace il portait sur son épaule et commença à descendre de l'arbre.

Leopar onu yakalamadan Gingile olanca hızıyla ağaçtan inmeye başlamış. Fakat telaştan bir dalı atlayınca paldır küldür yere yuvarlanmış ve bileğini incitmiş. Topallaya topallaya oradan hızla uzaklaşmış. Leopar onun peşine düşmek istemeyecek kadar yorgun olduğu için çok şanslıymış. Böylece hem Ngede intikamını hem de Gingile iyi bir ders almış.

...

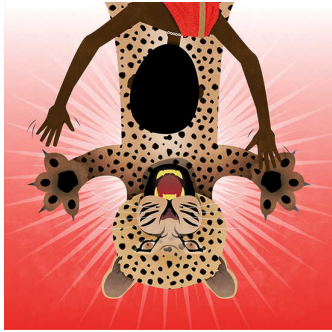
Avant que Léopard puisse s'en prendre à Gingile, ce dernier se précipita en bas de l'arbre. Dans son empressement, il manqua une branche et atterrit par terre avec un bruit sourd, tordant sa cheville. Heureusement pour lui, Léopard était encore trop endormi pour le poursuivre. Ngede, l'indicateur, eu sa revanche. Et Gingile retint sa leçon.

Ngede, bütun olup biteni dikkatlice izlemiş ve Gingile'nin ona teşekkür etmek için bal dolu bir parça petek verceğini düşünerek daldan dala uçup o da yavaş yavaş alçalmış. Gingile nihayet ağaçtan inmish. Ngede'de ona yakın bir kayanın üstüne konup ödünü beklemeye başlamış.

...

Ngede regardait avec impatience tout ce que Gingile faisait. Il attendait qu'il laisse un gros morceau de nid d'abeille comme signe de remerciement pour l'indicateur. Ngede voltigeait de branche en branche, de plus en plus près du sol. Finalement, Gingile arriva au pied de l'arbre. Ngede se percha sur une roche près du garçon et attendit sa récompense.

Gingile tirmandığında ari sesi duymadığına şaşırmiş. "Belki de kovan ağacın içinde gök derin bir yerdedir," diye düşünmüş kendi kendine. Biraz daha yukarı tırmanıp daha yüksek bir dalda durmuş. Fakat kovan yerine bir leoparın yüzüyle karşılaşmış. Leopar böyle saygısızca uykusundan uyanırdığı için son derece kızmiş. Gözlerini kısip ağzını açarak kocaman sivrî dişlerini göstermiş.

...

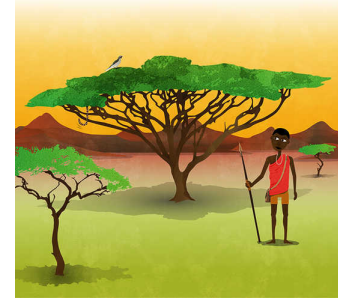
Gingile grimpa, se demandant pourquoi il n'entendait pas le bourdonnement habituel. « Peut-être que la roche est très profonde dans l'arbre, » se dit-il. Il se remonta sur une autre branche. Mais au lieu de la roche, il arriva face-à-face avec le visage d'un léopard ! Léopard était très fâché que son sommeil ait été interrompu si brusquement. Elle plissa ses yeux et ouvrit sa bouche pour révéler ses grandes dents pointues.

Ama Gingile ateşi söndürüp mızrağını toplayıp bal kuşunu hiç düşünmeden evine doğru yürümeye koyulmuş. Ngede kızgın kızgın seslenmiş: “Çık-karrt, çık-karrt, çık-karrt!” Gingile durmuş, küçük kuşa bakmış ve kahkahalar atarak gülmeye başlamış. “Yani sen şimdi bal falan mı istiyorsun benden arkadaş? Ha? Ama bütün işi ben yaptım, arıların sokmalarına katlandım. Neden şimdi bu cânım balımı seninle paylaşayım?” Ve yürümeye devam etmiş. Ngede çok sinirlenmiş. Böyle bir davranışı hak etmediğini düşünmüş. Ama er geç intikamını almaya kararlıymış.

...

Mais Gingile éteint le feu, ramassa sa lance et commença à rentrer chez lui, en ignorant l’oiseau. Ngede lança, fâché, « VIC-torr ! VIC-torr ! » Gingile arrêta, dévisagea le petit oiseau et éclata de rire. « Tu veux du miel, mon ami ? Ha ! Mais c’est moi qui ai fait tout le travail et reçu toutes les piqûres. Pourquoi est-ce que je devrais partager ce miel avec toi ? » Et il quitta. Ngede était furieux ! Cela n’était aucune manière de le traiter ! Mais il aurait sa revanche.

Bir kaç hafta sonra bir gün Gingile gene Ngede’nin bal çağrısını duymuş. Lezzetli balı hatırlayıp gene kuşu izlemiş. Ngede Gingile’yi ormanın kenarına kadar getirmiş. Orada “şemsiye diken” denen bir ağacın üstüne konmuş. “Tamam,” diye düşünmüş Gingile “kovan bu ağaçta olmalı.” Hemen gene ateş yakmış ve duman tüten çubuğu dişlerinin arasına alıp tırmanmaya başlamış. Ngede de izlemeye koyulmuş.

...

Un jour, plusieurs semaines plus tard, Gingile entendit de nouveau l’appel de Ngede. Il se souvint du miel délicieux et suivi avec impatience l’oiseau une fois de plus. Après avoir mené Gingile le long de la forêt, Ngede arrêta pour se reposer dans un acacia faux-gommier. « Ahh, » pensa Gingile. « La ruche doit être dans cet arbre. » Il parti rapidement son petit feu et commença à grimper, la branche fumante entre ses dents. Ngede, assit, le regardait.